

tisk fra starten sagt, at vi var parate til at gøre præcis det samme igen, og det har jeg sagt i meget, meget lang tid, og det er ikke at stå i kø ved håndvasken. Jeg synes, at det er en dårlig måde at sige det på, og det er fuldstændig unfair.

Jeg vil lige igen tilbage til det her med det om den ultimative sorg. Det er jo det, som rammer den enkelte familie, der mister en pårørende. Den familie oplever den ultimative sorg. Vi andre oplever jo ikke den sorg, når der er en person, vi ikke kender, der dør. Vi bliver kede af det på de pårørendes vegne og forstår den sorg, de gennemlever. Men den sorg er jo ultimativ for dem. Den kan man ikke bare sådan gange op med 60.000 og sige, at der har man så en ultimativ sorg gange 60.000. Det er absurd snak.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak, tiden er gået. Værsgo til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Men man er jo nødt til, når man tager en beslutning, som hr. Søren Espersen står ved, hvilket er fair nok, at forholde sig til det og spørge: Er konsekvenserne af det her noget, man ville? Nej, det tror jeg ikke. Jeg tror ikke, at nogen har været så onde i det danske Folketing, at man har villet det her. Man kunne så have lyttet til efterretningstjenesterne rundt om i verden, der forudsagde, hvad man risikerede at udløse med det her, bl.a. CIA i USA.

Det valgte man at overhøre. Måske skal man også nærmere kalde folk som Bush, Blair, Fogh og Søren Espersen for fantasier på den måde, at de troede, at de kunne dirigere en verden og beskrive en verden, som bare ikke havde ret meget med virkeligheden at gøre, og så overså de samtlige de kvalificerede advarsler, der var.

Nu udløste man så katastrofen, og det, vi beder om i debatten i dag, er at få belyst katastrofens omfang. Der synes jeg så, at det er en fantastisk situation, at de, som var villige til at udløse katastrofen – hr. Søren Espersen siger, at han vil gøre det igen – ikke er villige til at få omfanget af katastrofen belyst.

Kl. 16.55

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-*hold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 155:

Forslag til folketingsbeslutning om en freds- og forsoningsproces i Irak.

Af Rune Lund (EL) m.fl.

(Fremsat 12/4 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Enhedslisten har fremsat et beslutningsforslag, hvorefter regeringen pålægges at arbejde for, at alle udenlandske tropper trækkes ud af Irak, og at der igangsættes en freds- og forsoningsproces samt øget genopbygning.

Alle her i salen er enige i, at vi må fremme forsoningsprocessen i Irak og øge genopbygningen. Men vi deler som bekendt ikke Enhedslistens ønsker om, at de udenlandske tropper straks skal forlade Irak. Det gør vi ikke, fordi den multinationale styrke er i Irak på invitation fra den irakiske regering og med et mandat fra FN.

Jeg skal i øvrigt her nøjes med at henvise til de drøftelser, som vi jo havde i sidste uge, om det fremtidige danske militærbidrag. Jeg vil også gerne henvise til dokumentet »Danmarks engagement i Irak«, der dels giver en opdateret fremstilling af situationen i Irak, dels nærmere præsenterer den kommende danske indsats. Dette papir er jo fremsendt til alle medlemmerne af Folketinget.

Det er et overordnet princip for regeringen, at vi ønsker at imødekomme de irakiske ønsker om assistance fra det internationale samfund og svare på FN's appel til det internationale samfund. Samtidig ønsker vi at yde en indsats, der er komplementær i forhold til den støtte, som